



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 24 października 2016 r.

DOLiS-033-466/16/MP

**Pan
Andrzej Adamczyk
Minister Infrastruktury i
Budownictwa
ul. T. Chałubińskiego 4/6
00-928 Warszawa**

w odpowiedzi na pismo z dnia 30 września 2016 roku – znak: DPP.IV.0210.7.2016.JK.7 – (data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych 3 października 2016 r.) uprzejmie informuję, że do **projektu ustawy – Kodeks urbanistyczno-budowlany, zwanego dalej projektem kodeksu** – z punktu widzenia przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922), zwanej dalej u.o.d.o. – Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej GIODO lub Generalnym Inspektorem) **zglasza następujące uwagi.**

- I. Generalny Inspektor pragnie zwrócić uwagę projektodawcy na kwestie związane z publikacją dokumentacji lub informacji zawierających dane osobowe, ich zakresem, który powinien być adekwatny do celu ich publikacji oraz okresem retencji takich danych. Określenie w przepisach prawa powyższych materii wynika z zasad przetwarzania danych osobowych zawartych w art. 26 ust. 1 pkt 1 – 4 u.o.d.o.. Są nimi zasada legalności – zapewnienie by przetwarzanie danych osobowych było zgodne z prawem (ust. 1), celowości – zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i niepoddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami (ust. 2); merytorycznej poprawności (ust. 3); adekwatności – adekwatne do celów, w jakich są przetwarzane; ograniczenia czasowego (retencji danych) –

przechowywane w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż jest to niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania. Obowiązek uregulowania powyższych zagadnień dotyczących ochrony danych osobowych podczas ich przetwarzania wynika nie tylko ze wskazanych zasad przetwarzania danych osobowych ale również z art. 51 ust. 2 Konstytucji RP, który stanowi, że władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. Stąd regulacje prawne muszą precyzyjnie określać zakres danych osobowych oraz cele, dla których będą one przetwarzane. Każde przetwarzanie danych osobowych powinno być również planowane z uwzględnieniem koncepcji ochrony prywatności w fazie projektowania (privacy by design). Idea privacy by design zrodziła się jako sposób spojrzenia na budowanie systemów teleinformatycznych. Polega ona na tym, by od samego początku tworzenia jakiegoś systemu, na każdym etapie, rozważać wpływ tworzonych rozwiązań na sferę prywatności i nie tyle odpowiadać na pojawiające się problemy, co wcześniej przewidywać najważniejsze z nich, analizując ryzyko wystąpienia określonych zdarzeń, czy dopuszczenia do zaniechań, i im przeciwdziałać. Zasada ta została zawarta również w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych. Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że w celu ochrony danych osobowych osób, których takie dane zawarte będą w dokumentach upublicznianych czy to w jawnym rejestrze, czy na stronach internetowych Biuletynów Informacji Publicznej bądź np. wywieszanych na tablicach informacyjnych w urzędach państwowych, należy poddać procesowi anonimizacji pozostawiając w treści jedynie takie dane, które będą adekwatne do celu ich przetwarzania i uniemożliwiające ich identyfikację zgodnie z przepisami art. 6 u.o.d.o.

Zatem, w oparciu o przedstawioną argumentację GIODO wnosi uwagi do wskazywanych poniżej przepisów.

- a) Art. 24 § 1 projektu kodeksu wskazuje, że dokumenty wytworzone w procesie programowania i realizacji polityki przestrzennej, w szczególności analizy i prognozy, projekty aktów planowania przestrzennego oraz stanowiska zajęte wobec tych projektów przez inne podmioty a także wnioski i uwagi – zwane dalej dokumentami – są jawne i podlegają podaniu do publicznej wiadomości. Art. 24 § 3 projektu kodeksu głosi, że przepis § 1 nie wyłącza ochrony danych osobowych, tajemnicy przedsiębiorstwa oraz tajemnicy państwowej wynikającej z przepisów odrębnych. Zatem GIODO wnioskuje, że przepis ten daje gwarancję ochrony danych osobowych a dane i informacje o osobach zawarte w dokumentach wymienionych w art. 24 § 1 projektu kodeksu będą podlegały procesowi anonimizacji przed ich upublicznieniem.

- b) Zgodnie z art. 24 § 2 projektu kodeksu jawność w zakresie wniosków i uwag obejmuje ich treść oraz dane podmiotu zgłaszającego z wyłączeniem adresu zamieszkania. W opinii Generalnego Inspektora przepis ten nie jest wystarczająco precyzyjny. Pomimo, że powyższy przepis gwarantuje, że adres wnioskodawcy (osoby zgłaszającej uwagi) nie zostanie upubliczniony to nie zapewnia on ochrony innych danych osobowych, które mogą widnieć w dokumencie przesłanym przez takiego wnioskodawcę. Zatem, zgodnie z zasadą adekwatności (art. 26 ust. 1 pkt 3 u.o.d.o.) wskazane byłoby dookreślenie jakie konkretnie dane osobowe wnioskodawcy będą upublicznione i enumeratywne określenie ich katalogu w przepisie projektu kodeksu (art. 24 § 2 projektu kodeksu).
- c) Art. 25 projektu kodeksu wskazuje, że organy władzy publicznej obowiązane są publikować dokumentację z przebiegu prac w zakresie programowania i realizacji polityki przestrzennej na stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej. Ze względu na zasadę retencji danych (art. 26 ust. 1 pkt 4 u.o.d.o.) GODO wnioskuje o określenie okresu czasu publikacji takiej dokumentacji.
- d) Projektodawca poprzez pozostawienie w treści art. 26 projektu kodeksu zwrotu „co najmniej” określa otwarty katalog form podania dokumentów do publicznej wiadomości. Tak sformułowany przepis może spowodować dobrowolność jego interpretacji poprzez stosowanie innych niż wymienione w przepisie form publikowania dokumentów. Skutkiem czego może być przetwarzanie dokumentów w dowolny sposób co ostatecznie może mieć negatywny wpływ na przestrzeganie przepisów dotyczących ochrony danych osobowych. Generalny Inspektor sugeruje usunięcie z przepisu zwrotu „co najmniej” i określenie zamkniętego katalogu form publikacji dokumentów. Podobną uwagę GODO kieruje do art. 33 § 1 i 35 § 1 projektu kodeksu, które określają otwarte katalogi danych wykorzystywanych przy monitoringu zagospodarowania przestrzennego. GODO postuluje usunięcie frazy „co najmniej” i dookreślenie zakresu pozyskiwanych danych w czasie prowadzenia monitoringu oraz skonkretyzowanie zakresu prowadzonych analiz związanych z ich dalszym wykorzystaniem.
- e) Zgodnie z art. 27 § 3 projektu kodeksu wnioski i uwagi wnosi się podając co najmniej imię i nazwisko albo nazwę podmiotu oraz adres do korespondencji, którym może być adres poczty elektronicznej. Zgodnie z zasadą adekwatności GODO wnioskuje o ustalenie zamkniętego katalogu danych osobowych przy wnoszeniu przedmiotowych uwag i wniosków i wykreślenie sformułowania „co najmniej”.
- f) Art. 28 i 29 projektu kodeksu określają sposób przeprowadzania dyskusji publicznych oraz innych form w szczególności spotkań, debat, warsztatów, spacerów studyjnych, ankiet, wywiadów lub wykorzystując grupy przedstawicielskie w celu zapewnienia partycypacji społecznej w procedurze sporządzania, uchwalania, zmiany aktu planowania

przestrzennego. Zgodnie z art. 30 projektu kodeksu szczegółowe zasady zapewnienia partycypacji społecznej określać ma rozporządzenia ministra do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. Partycypacja społeczna, o której mowa w powyższym przepisie ma zapewnić jawność procesu sporządzania aktu i sprawności procedury oraz potrzebą uwzględnienia zapewnienia udziału w procedurze planistycznej osób wykluczonych cyfrowo. Wątpliwości GIODO budzi brak określenia w przepisach rangi ustawowej sposobów utrwalania takich dyskusji i ewentualnego późniejszego ich udostępniania. W związku z powyższym Generalny Inspektor pragnie uzyskać od projektodawcy odpowiedzi na pytania: czy utrwalanie będzie polegało na zastosowaniu wideomonitoringu wraz z nagrywaniem dźwięku, czy będzie to jedynie nagrywanie dźwięku lub sporządzanie pisemnego protokołu, komu będą udostępniane tak utrwalone materiały ze spotkań, w jaki sposób będą one chronione.

- g) Podobne uwagi jak do art. 24 i 25 projektu kodeksu GIODO kieruje do treści art. 31 i 32 projektu kodeksu. Jeżeli zatem dane referencyjne, zbiory danych przestrzennych, wyniki badań naukowych i prac rozwojowych w sferze gospodarowania przestrzenią będą zawierać dane osobowe to zgodnie z zasadami ochrony danych osobowych należy określić w przepisach okres ich retencji, proces zabezpieczania – anonimizacji danych (dookreślenie zamkniętego katalogu publikowanych danych) i enumeratywnie określić sposoby ich publikacji.
- h) Przepis art. 37 projektu kodeksu stanowi delegację do wydania rozporządzenia określającego organizację, sposób, tryb i standardy techniczne monitorowania istniejącego i planowanego zagospodarowania przestrzennego na wszystkich poziomach organizacji planowania przestrzennego - mając na uwadze jak najszerze i najbardziej efektywne wykorzystanie informacji dla potrzeb racjonalnego kształtowania przestrzeni. Zdaniem GIODO wyjaśnienia wymaga, czy przedmiotowe informacje, o których mowa w przedmiotowym przepisie miałyby obejmować dane o charakterze jednostkowym. Z uwagi na zamierzony cel wydaje się, że do jego realizacji wystarczające są dane zbiorcze o charakterze statystycznym, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w wydanym na podstawie art. 37 projektu kodeksu rozporządzeniu. Podobną uwagę Generalny Inspektor kieruje do treści art. 38 projektu kodeksu, zgodnie z którym prognoza przestrzennych potrzeb rozwojowych określa prognozowane zapotrzebowanie na nowe tereny w oparciu o dane demograficzne i gospodarcze. Zatem również w tym kontekście należy zwrócić szczególną uwagę aby przedmiotowe dane miały charakter danych statystycznych.
- i) Kolejną uwagę GIODO zgłasza do art. 137, 153 i 202 projektu kodeksu. Przedmiotowe przepisy określają obowiązek podawania do publicznej wiadomości projektu aktu (planowania przestrzennego) wraz z załącznikami ciążyący na wójcie w postępowaniu

zwyczajnym i uproszczonym w przedmiocie tworzenia lokalnego aktu planowania przestrzennego lub na marszałku województwa w przypadku sporządzania planu województwa (wojewódzkiego aktu planowania przestrzennego). Jeżeli zatem przedmiotowe załączniki będą zawierać dane osobowe to należy określić w przepisach okres ich retencji, proces zabezpieczania – anonimizacji danych (dookreślenie zamkniętego katalogu publikowanych danych) i enumeratywnie określić sposoby ich publikacji.

- j) Kolejną uwagę GIODO zgłasza do art. 176 § 2 projektu kodeksu dotyczącego części tekstowej Krajowego planu rozmieszczenia. Przepis ten wskazuje, że część tekstowa planu składa się z listy inwestycji objętych planem, wraz ze wskazaniem w odniesieniu do każdej z inwestycji jej nazwy, rodzaju, podstawowych parametrów technicznych, inwestora, orientacyjnego harmonogramu realizacji oraz ustaleń w zakresie powiązania z innymi inwestycjami. Generalny Inspektor wskazuje, że w przypadku gdy inwestorem będzie osoba fizyczna to pozostawienie w przedmiotowym przepisie sformułowania „wskazanie inwestora” będzie stwarzało katalog otwarty zakresu gromadzenia jego danych osobowych co w konsekwencji będzie niezgodne z zasadą adekwatności. Zatem GIODO wnioskuje o doprecyzowanie powyższego przepisu poprzez enumeratywne określenie danych inwestora.
- k) Zgodnie z art. 229 Mediacja (planistyczna) jest jawna a w posiedzeniach Komisji Mediacyjnej może wziąć udział każdy. Dokumentacja z przeprowadzonej mediacji, w tym protokół mediacji, podlegają publikacji na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. GIODO wnioskuje o określenie w przedmiotowym przepisie okresu retencji publikowanej dokumentacji i protokołu z przeprowadzonej mediacji oraz enumeratywne wskazanie katalogu danych osobowych jakie będą ujawniane w Biuletynie Informacji Publicznej adekwatnych do celu ich przetwarzania – przeprowadzenie procesu anonimizacji w celu zabezpieczenia danych osobowych widniejących na udostępnianej dokumentacji.
- l) Zgodnie z art. 343 § 2 pkt. 3 rezultaty narady koordynacyjnej utrwała się w protokole zawierającym imię i nazwisko oraz inne dane identyfikujące wnioskodawcę. Zgodnie z zasadą adekwatności GIODO sugeruje skonkretyzowanie w przedmiotowym przepisie jakie konkretnie dane osobowe wnioskodawcy będą zamieszczane w przedmiotowym protokole i enumeratywne określenie ich katalogu w przepisie projektu kodeksu (art. 343 § 2 pkt. 3 projektu kodeksu).
- m) Z praktyki działalności GIODO wynika również chęć zwrócenia uwagi projektodawcy na informacje widniejące na tablicach informacyjnych umieszczonych na terenach budowy, o

których mowa w art. 364 pkt 6. Istotne z punktu widzenia ochrony danych osobowych jest aby dane osobowe do kontaktu, np. z kierownikiem budowy określone były jako dane służbowe w celu uniknięcia obowiązku podawania prywatnych danych osobowych.

- n) Ostatnią uwagę w tej części opinii GODO kieruje do treści art. 364 pkt 8 i 365 pkt 5 projektu kodeksu. Przepisy te ustanawiają obowiązki kierownika budowy oraz kierownika robót polegające na koordynowaniu działań zapewniających przestrzeganie podczas wykonywania robót budowlanych zasad bezpieczeństwa i ochrony zdrowia zawartych w przepisach odrębnych oraz w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia. Wydaje się, że powyższe przepisy stanowią także o weryfikacji przez kierownika budowy lub kierownika robót dokumentacji pracowników, podwykonawców dotyczącej ich stanu zdrowia, zezwalającej na podejmowanie określonych prac na placu budowy. Dane dotyczące stanu zdrowia są zgodnie z art. 27 ust. 1 u.o.d.o. danymi wrażliwymi (sensytywnymi) a warunki dopuszczalności ich przetwarzania określa katalog zamknięty wskazany w art. 27 ust. 2 u.o.d.o.. Praktyka działalności Generalnego Inspektora wskazuje, że takie dokumenty zawierające dane sensytywne są często kopiowane i zbierane w celach zabezpieczenia się w przypadku ewentualnych katastrof budowlanych lub odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy jednak bez podstawy prawnej. Zatem GODO sugeruje określenie obowiązku okazania dokumentów zawierających dane wrażliwe i ewentualnego sporządzenia notatki potwierdzającej posiadane uprawnienie danego pracownika do wykonywania określonych czynności.

Powyższe uwagi prowadzą do wniosku, że należy rozważyć wprowadzenie do projektu kodeksu generalnego zapisu, który określałby proces anonimizacji danych osobowych mogących występować w publikowanych dokumentach, zakres takich danych adekwatny do celu ich udostępnienia i ich retencję. GODO zgłasza gotowość do pomocy przy stworzeniu odpowiednich zapisów, które będą gwarantować ochronę występujących w publikowanych dokumentach danych osobowych.

W dniu 24 maja 2016 r. weszło w życie Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (zwane dalej ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych). Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie w polskim porządku prawnym od dnia 25 maja 2018 r. Nie mniej jednak już dziś dostosowując polskie prawo do ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych należy korzystać z pewnych wytycznych w nim zawartych. Zatem wartym zacytowania w przedmiocie poruszonego problemu jest motyw 78 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych tj. „Ochrona praw i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych wymaga wdrożenia

odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych, by zapewnić spełnienie wymogów niniejszego rozporządzenia. Aby móc wykazać przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, administrator powinien przyjąć wewnętrzne polityki i wdrożyć środki, które są zgodne w szczególności z zasadą uwzględniania ochrony danych w fazie projektowania oraz z zasadą domyślnej ochrony danych. Takie środki mogą polegać m.in. na minimalizacji przetwarzania danych osobowych, jak najszybszej pseudonimizacji danych osobowych, przejrzystości co do funkcji i przetwarzania danych osobowych, umożliwieniu osobie, której dane dotyczą, monitorowania przetwarzania danych, umożliwieniu administratorowi tworzenia i doskonalenia zabezpieczeń.”. Zgodnie z art. 4 pkt 5 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych „pseudonimizacja” oznacza przetworzenie danych osobowych w taki sposób, by nie można ich było już przypisać konkretnej osobie, której dane dotyczą, bez użycia dodatkowych informacji, pod warunkiem że takie dodatkowe informacje są przechowywane osobno i są objęte środkami technicznymi i organizacyjnymi uniemożliwiającymi ich przypisanie zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej. Pseudonimizacja danych osobowych może więc ograniczyć ryzyko dla osób, których dane dotyczą, oraz pomóc administratorom i podmiotom przetwarzającym wywiązać się z obowiązku ochrony danych.

- II. Art. 34 § 1 projektu kodeksu stanowi, że minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa prowadzi i utrzymuje bazę danych o istniejącym zagospodarowaniu przestrzennym, obejmującą dane pozyskane w wyniku monitorowania przez organy władzy publicznej przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 603 § 2. Na podstawie art. 34 § 3 projektu kodeksu minister może powierzyć jednostce nadzorowanej lub podległej wykonywanie zadań określonych w § 1 art. 34 projektu kodeksu.

Przyjęcie dopuszczalności powierzenia ustawowego na podstawie art. 34 § 1 projektu kodeksu w obecnym kształcie nie rozwiązuje problemów, jakie mogą powstać w praktyce. Tego rodzaju ogólna regulacja, bez jednoczesnego stworzenia w tym zakresie odpowiednich gwarancji, w szczególności jasnego określenia zasad, na jakich to powierzenie ma mieć miejsce, jest bowiem niewystarczającą podstawą do powierzenia przetwarzania danych innemu podmiotowi przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. Zatem, powierzenie odbywać się powinno na zasadach ogólnych, tj. na podstawie umowy, o której mowa w art. 31 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych (powierzenie umowne). Ustanowienie nowego rodzaju podmiotu przetwarzającego dane nie powinno się wiązać z obniżeniem poziomu ochrony tych danych i niespełnieniem szeregu warunków określanych do tej pory w umowach. Aby powierzenie ustawowe było dopuszczalne, właściwe przepisy powinny

szczegółowo określać jego warunki oraz granice, w jakich może poruszać się podmiot przetwarzający dane. Jednocześnie nadal będzie on obowiązany do przestrzegania zasad wynikających z przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, w tym dotyczących właściwego zabezpieczenia danych.

- III. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zauważa, że projektodawca w art. 603 projektu kodeksu tworzy Rejestr urbanistyczno-budowlany, zwany dalej Rejestrem. Z uzasadnienia do projektu kodeksu wynika, że celem stworzenia Rejestru jest zapewnienie transparentności procesu planistycznego oraz inwestycyjnego, a także zwiększenie pewności inwestowania poprzez zebranie w jednym miejscu wszystkich istotnych informacji o warunkach realizacji inwestycji, ma również zapewnić warunki do współpracy i efektywności wymiany danych oraz uproszczenie i automatyzację dostępu do informacji i danych rejestrowych. Zgodnie z zasadą celowości przetwarzania danych osobowych wskazaną w art. 26 ust. 1 pkt. 2 u.o.d.o. dane osobowe powinny być zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i niepoddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami. Zatem z punktu widzenia przepisów u.o.d.o. cel tworzenia Rejestru, w którym będą przetwarzane dane osobowe powinien być określony w przepisach prawa, czyli przepisach tworzonej ustawy Kodeks urbanistyczno-budowlany a nie jak jest obecnie w treści uzasadnienia do projektu kodeksu.

Satysfakcjonująca dla GIODO jest treść przepisu art. 603 § 3 projektu Kodeksu, zgodnie z którym dane i informacje gromadzone w Rejestrze są jawne, z wyłączeniem danych osobowych. Z powyższego, Generalny Inspektor wnioskuje, że przepis ten daje gwarancję ochrony danych osobowych, które zdefiniowane zostały w art. 6 u.o.d.o.. Zatem dane i informacje o osobach zawarte w dokumentach wymienionych w art. 604 projektu kodeksu będą podlegały procesowi anonimizacji przed ich upublicznieniem za pośrednictwem Rejestru.

Niemniej jednak wątpliwości Generalnego Inspektora budzi art. 606 w związku z art. 34 § 1 i § 3 projektu kodeksu.

Zgodnie z art. 606 projektu kodeksu minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa określi, w drodze rozporządzenia: 1) zakres informacji gromadzonych w Rejestrze, 2) organizację, tryb i standardy techniczne tworzenia Rejestru, w tym organ prowadzący, 3) sposób dokonywania zgłoszeń, aktualizacji Rejestru oraz udostępniania danych o informacji zawartych w rejestrze – mając na względzie zapewnienie jednolitości, przejrzystości i kompletności danych i informacji gromadzonych w Rejestrze, a także zapewnienie interoperacyjności danych przestrzennych gromadzonych w Rejestrze ze zbiorami infrastruktury informacji przestrzennej.

Odnosząc się do treści art. 606 projektu kodeksu wypada przypomnieć stanowisko wyrażone przez Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu postanowienia z dnia 31 stycznia 2007 roku (Sygn. akt S 1/2007): „Z zasady wyłączności regulacji ustawowej w sferze praw i wolności wynika, iż Parlament nie może w dowolnym zakresie „cedować” funkcji prawodawczych na organy władzy wykonawczej. Zasadnicza regulacja pewnej kwestii nie może być domeną przepisów wykonawczych, wydawanych przez organy nienależące do władzy ustawodawczej. Nie jest bowiem dopuszczalne, aby prawodawczym decyzjom organu władzy wykonawczej pozostawić kształtowanie zasadniczych elementów regulacji prawnej. [...] Także art. 31 ust. 3 Konstytucji wymaga regulacji ustawowej w tych wszystkich unormowaniach, które dotyczą ograniczeń konstytucyjnych praw i wolności jednostki. W takim wypadku zakres materii pozostawianych do unormowania w rozporządzeniu musi być węższy niż zakres materii ogólnie dozwolony na tle art. 92 ust. 1 Konstytucji. Artykuł 31 ust. 3 Konstytucji silnie bowiem akcentuje konieczność szerszego unormowania rangi ustawowej i zawęża pole regulacyjne pozostające dla rozporządzenia”. W związku z powyższym, rozporządzenie, do wydania którego delegacja określona jest w art. 606 projektu Kodeksu nie może samodzielnie (w oderwaniu lub w swego rodzaju „uzupełnieniu” przepisów Kodeksu urbanistyczno-budowlanego) kreować określonych zasad przetwarzania danych albo kompetencji organów.

Zatem, GİODO postuluje zmianę i uzupełnienie przepisów Księgi VI. projektu kodeksu pt. „Rejestr urbanistyczno-budowlany”, o przepisy uszczegóławiające sposób prowadzenia Rejestru w systemie teleinformatycznym określonym w art. 603 § 2 projektu kodeksu, które będą zawierać następujące kwestie:

- 1) podmiot prowadzący rejestr – co jest niezbędne w związku z obowiązkiem określenia administratora danych osobowych widniejących w Rejestrze;
- 2) zakres informacji gromadzonych w rejestrze, w tym zakres przetwarzanych danych osobowych adekwatnie niezbędnych do celu ich przetwarzania;
- 3) sposób udostępniania, informacji zawartych w Rejestrze innym podmiotom;
- 4) uaktualniania i usuwania danych z Rejestru, w tym okresów przechowywania danych.

Jest to istotne również ze względu na treść art. 34 § 1 i § 3 projektu kodeksu, o ile w bazie danych określonej w tych przepisach będą występować dane osobowe a minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa będzie powierzał jednostkom nadzorowanym lub podległym wykonywanie zadań określonych w art. 34 § 1

Uregulowanie powyższych kwestii będzie czynić zadość zasadom przetwarzania danych osobowych wynikających z art. 26 ust. 1 pkt 1-4 u.o.d.o, wspomnianych już na początku przedmiotowej opinii. Zatem o ile projektodawca – ustanawiając podstawę prawną

do prowadzenia Rejestru w art. 603 § 1 projektu kodeksu – zrealizował zasadę legalności wyrażoną w pkt 1 ust. 1 art. 26 u.o.d.o, to powinien również pamiętać o zastosowaniu zasad: celowości – (pkt 2), merytorycznej poprawności (pkt 3), adekwatności (pkt 3), ograniczenia czasowego tzw. retencji danych (pkt 4).

W opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych dopiero takie całościowe unormowanie zapewni zgodność przetwarzania danych, w tym danych osobowych w Rejestrze ze standardami konstytucyjnymi i przepisami o ochronie danych osobowych, jak również zagwarantuje osobom, których dane będą znajdować się w Rejestrze, możliwość ochrony ich – gwarantowanych przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej – praw.

Jednocześnie Generalny Inspektor zwraca uwagę, że projektodawca w art. 603 § 1 projektu kodeksu określa Rejestr jako „urzędowy zbiór danych i informacji”. GIODO wskazuje, że obecnie obowiązujące przepisy prawa nie definiują żadnego zbioru danych poprzez określenie, że jest on urzędowy. Zatem w celu uniknięcia dobrowolności interpretacji przedmiotowego przepisu, GIODO sugeruje usunięcie słowa „urzędowy” z przepisu art. 603 § 1.